

ANNA ČADOVÁ

Bydlení Bohdalec
15119 Ústav urbanismu
atelierZKN

Anička pracovala od začátku semestru s Markétou, vybrala si oblast dolního Bohdalce mezi rušnými ulicemi Záběhlickou a Chodovskou, trojúhelníkové území na východě odříznuté kolejištěm a Jižní spojkou. Území dnes z větší části využívané pro pískovnu s regulovaným tokem Botiče. Obě společně od počátku tvořily specifický urbanismus, vycházející a formovaný daným místem a z daného místa, regulovanou stoku vracely zpět do meandrujícího přirozeného potoku, jasně oddělovaly dva světy, svět klidu v nové „zahradní čtvrti“ na jihovýchodě a rušný svět při křižovatce Záběhlické a Chodovské. Své nápady si vzájemně oponovaly, samostatnou úlohou / tématem byla propustnost území a provázání obou světů přes Botič. Velice vyspělá, společná práce, projekt postupoval kupředu. Když jsme v polovině semestru zjistili, že holky nedělají urbanistický projekt a nejsou ještě v magisterském stupni, trochu jsme znervóznili... Naše nervozita naštěstí dopadla na úrodnou půdu, podařilo se nám znepríjemnit vánoce i konec semestru tak, aby vznikly domy pro zadání bakalářské práce.

O kvalitách urbanismu již bylo řečeno v úvodu hodně, při hodnocení na konci semestru tak naše výtky směřovaly k dispozičním řešením bytů, byl znát nedostatek času na ladění dispozic, na otázky subjektivity při navrhování opakující se typologie. Naše výtky ale směřovaly, možná nelogicky, rovněž k nadstandardnímu grafickému podání, především pak k dokonalým vizualizacím, které dokáží obelhat, strhnout veškerou pozornost od toho podstatného, od čar.

Bakalářský projekt je zpracovaný pečlivě, obsáhle, doplněný řádně strukturovanou textovou částí, grafická úroveň odevzdané práce je výborná, na první pohled tak lze přehlédnout řadu nejasností, nedořešeností či krkolomných řešení. Největší výtky se bezesporu vrátí k samotnému návrhu, k řešení otevřeného schodiště, jeho zakrytí, resp. nezakrytí a s tím souvisejících limitů pro užívání. Ano, je to danost řešení, je však vhodná pro opakující se výstavbu mnoha podobných domů? Limity nejsou jen v užívání, ale i v technickém řešení. Zajímavé by bylo porovnání investičních a provozních nákladů u takto otevřeného schodiště s exteriérovými zdmi obou hmot bytů, schodiště zcela bez krytí posledního patra oproti řešení uzavřené schodišťové haly. Skvělý je detailní řez celým domem, dá se na něm najít řada řešení k polemice – vnitřní zaizolování parkingu (asi by se hodilo doplnění izolace i na svislou část), zatížení z opěrné zídky předzahrádky na hraně izolace by bylo vhodnější rozprostřít do větší plochy, zbytečně složité řešení tepelně nezávislých balkonů s dutinou, ocelový sloupek zábradlí bez možnosti dilatace, obrovská plocha stříšky nad posledním balkonem s podivně umístěnou hydroizolací a s vodou odvedenou přes omítané čelo této stříšky, skladby ve výkrese ne vždy odpovídají tabulce.

Dá se najít jistě mnohem více chyb, chyb které si musí každý odžít, vyzkoušet na stavbě, vracíme se ale zpět na začátek, k urbanismu, který je pro danou práci zásadní, vystihující podstatu dobré architektury, není tak podstatný dům samotný, ale jeho prostředí, vztahy a vazby. Dům může být změněn, urbanismus se však již dá změnit jen velmi těžko. V tom nám Anička připadá jako již takřka vyžralá architektka, teď se jen naučit dobře managovat čas a nabírat zkušenosti. Navrhujeme **známku B**.

V Praze 15.6.2023

Ing.arch. Tomáš Zmek